

mer ind på arbejdsmarkedet, og at de hurtigt kommer ind på arbejdsmarkedet igen, hvis de er faldet ud af det.

Men så kommer problemerne i den anden ende, og det er altså med hensyn til seniorerne, og her kan vi jo alle se at der er problemer, for det bliver diskuteret meget i Folketinget, hvordan vi indretter en ordentlig seniorpolitik, hvordan vi sørger for, at de ældre bliver på arbejdsmarkedet, og hvordan vi sørger for, at de hurtigt kommer ind på arbejdsmarkedet igen, hvis de er faldet ud af det.

Men jeg er enig med arbejdsministeren i, at forslaget her ikke kan ses isoleret, for tingene hænger sammen, og hvis man skal iværksætte tiltag på det her område, er det altså nødvendigt at se det i et større perspektiv. Vi kan ikke bare tage ét forslag og sige: Dét er columbusægget, der løser alle problemerne. Det vil være naivt at tro, at det er så nemt.

Og derfor er jeg meget glad for, at arbejdsministeren her fra Folketingets talerstol faktisk tilkendegav, at hun ville tage intentionerne i forslaget med i overvejelserne i det videre arbejde i trepartsforhandlingerne; det er vi i Fremskridtspartiet ganske godt tilfredse med at ministeren her har tilkendegivet. Og så kan man jo overveje, om det overhovedet er nødvendigt, at forslaget kommer til en andenbehandling, for selv om det så ikke bliver vedtaget, ligger intentionerne i hvert fald allerede på ministerens bord, og så kører det jo i den rigtige retning.

Jette Gottlieb (EL):

Diskussionen om de arbejdsløse, der er over 50 år eller over 60 år, skal ikke føres på baggrund af en eller anden mærkelig frygt for mangel på arbejdskraft, for som det er nu, er det en flaskehalsdiskussion, hvor dystre advarsler om flaskehalse og ubesatte job engang i fremtiden er blevet hverdagskost, og hvor den demografiske udvikling fremstilles som en bombe, der vil smadre velfærdsstatens finansiering, der er den egentlige baggrund for debatten om de ældres placering på arbejdsmarkedet, og det er faktisk svært at tage alvorligt, for der er stadig over en kvart million mennesker på arbejdsløshedsdagpenge eller i forskellige typer af aktivering.

Men det betyder ikke på nogen måde, at der ikke er brug for en gennemarbejdet og langsigtet politik, der modvirker de ældres udstødning fra arbejdsmarkedet, for det er jo et problem ikke blot for de unge, men også for de ældre at blive udelukket fra et arbejdsfællesskab og at gå

ned i indkomst, når dagpengene skal erstatte lønindkomsten.

Det beslutningsforslag, vi diskuterer i dag, er imidlertid hverken gennemarbejdet eller langsigtet, og Enhedslisten tror ikke på, at småfletter med taksten for løntilskud løser de ældres problemer med at komme i arbejde. Man bør i stedet satse på at give de arbejdsløse flere rettigheder. F.eks. bør både de unge og de ældre have ret til uddannelse, mens de er arbejdsløse.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget anføres det, at forslaget om forhøjet løntilskud til ledige over 50 år kun er ét element ud af flere til styrkelse af den ældre del af arbejdsstyrkens tilknytning til arbejdsmarkedet, og det kunne være rart at vide, hvad de andre elementer er.

Lad os derfor få en bredere diskussion om bekæmpelse af ledigheden generelt og om seniorpolitikken specielt.

I den forbindelse har jeg mærket mig, at hr. Helge Sander i slutningen af marts i et interview i Det Fri Aktuelt signalerede, at i hvert fald skulle efterlønsordningerne forringes, og jeg hørte de samme signaler i hr. Bendt Bendtsens ordførertale.

Så lad os nu få hele den borgerlige politik på området på bordet i stedet for at høre om småpillerierne og de løse forslag, og lad os så få en diskussion om de vilkår på arbejdsmarkedet, der gør, at de ældre udstødes: de svagheder i arbejdsmiljøet, der nedslider folk alt for tidligt, og det tempo, der gør, at kun de allerhurtigste kan hænge med, og en diskussion om betimeligheden i, at en stor del af det almindelige arbejde gennem tilskud bliver reserveret til ordninger på særlige vilkår i stedet for at blive udført som ganske almindelig job på almindelige vilkår.

Poul Nødgaard (DF):

Dette lille, lette forslag fra De Konservative kunne man måske godt fatte en vis sympati for, men når det så er sagt, vil jeg nok sige det samme, som andre ordførere har været inde på: Det er jo bare en lille brik i hele det store arbejdsmarkedspolitiske spil i relation til folk, der har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, og vi har til stadighed her i Folketinget drøftet, hvordan vi skal lave ordninger for det ene og det andet og oprette skånejob, og jeg ved ikke, hvad det hedder alt sammen.

Men i den forbindelse har Dansk Folkeparti et forslag, og det går ud på, at når det nye folketingsår begynder, kan Arbejdsmarkedsudvalget jo indbyde ministeren til et møde, hvor man for-